

Få hodet opp av sanden

Mulla Krekar har både fortid og oppgående nåtid som nettverksbygger Innen terror-bransjen. Han truer Rikets sikkerhet, og har han stilt seg slik at noen der ute ønsker å knerte ham, er det hans eget ansvar, og IKKE Anundsen sitt!

Når et parti går til valg på at de skal få ekspedert både Krekar og likesinnede ut – dersom de kommer i regjering – så må de se det som en plikt og en æres-sak å holde det de lovet velgerne, som sikret dem valgseier! Det er ikke Menneskerettsdomstolen i Strasbourg som skal ha en mening om mulla Krekar, men Krigsforbryterdomstolen i Haag! Terrorister, deres kollaboratører og inspiratorer, som påfører andre uskyldige mennesker død, smerte og lidelse, har fratatt seg selv de menneskerettigheter de frarøvet andre!

Justisminister Anundsen, PST, politiet, og andre som har noe med Krekar å gjøre: Få hodet opp av sanden, send mannen ut nå! Dere har sendt brettevis av asylsøkere – også uten terrorbakgrunn – ut av landet, mens han som virkelig kan være en trussel, han får bli.

Ann-Kristin Johansen og Terje Haugom, Moderatene.

Slagmark og selerherrer
 IP
 Vårt Land 05.01.2015
 Magne Lerø kommentar «Slagmark og selerherrer» har ført til heftig debatt mellom ham og Sturla Stålesett.

Lero igjen

Fra sin posisjon som fast kommentator i Vårt Land velger Magne Lerø i hele tre innlegg på rad å forfølge spørsmålet om hvorvidt jeg har beskyldt motstandere av kirkelig vigsel av likekjønnede par for at deres posisjon «likner mobbing».

Jeg har skrevet at jeg mener meg fellsitert i Aftenposten, at jeg ikke fikk den sitatsjekken jeg ba om, og ikke fikk fulgt opp fordi jeg befant meg i utlandet. Hadde jeg fått den sjekken, ville ordet «mobbing» ikke stått på trykk som mitt utsagn.

Men Lerø gir seg ikke. Han trekker min forklaring i tvil, ratterer over mine ordvalg og går fra å beskyldte meg for å være en «vandreende selvmoistigelse» til å ende opp med i overskrift og brødtekst å kalle meg intet mindre enn en «manipulator» (Vårt Land 23. januar). Han gjør dette angivelig fordi han er opprikt av at debattklimaet i kirken ikke må forsures.

Det var dumt at jeg ikke fikk rettet opp utsagnet i Aftenposten, så hadde vi sluppet disse rundene.

Sturla J. Stålesett.
 Leder, Åpen folkekirke

Gjør Sinatra på sin måte

Bob Dylan henter gamle sangskatter frem fra skyggene.

LIKHEITER: – Religion og kjærlighetsliv er temaer som går igjen i sangene både hos Frank Sinatra og Bob Dylan, skriver Pål Ketil Botvar.
 Foto: Chris Pizzello/AP Photo/NTB scanpix/arkiv

KRONIKK
BOB DYLAN
PÅL KETIL BOTVAR
 Sanjunksforsker,
 Medredaktør av Bob Dylan – mannen, myten og musikken

En ny Dylan-plata er en begivenhet. Den 3. februar slippes albumet *Shadows in the night*, basert på sanger som Frank Sinatra gjorde kjent. Noen er allerede litt skuffet over at plata ikke inneholder nye Dylan-komposisjoner. Men denne gang har Dylan vært opptatt av å grave etter gull i musikkarkivene.

Når Dylan blåser liv i gamle sanger er det fordi han føler ansvar for å holde liv i den gamle sangskatten. Dette preger også *The Dylan Hours*, radioserien som har gått over flere år. I serien spiller og kommenterer Dylan gamle sanger tematisk gruppert etter alt fra biler til Bibelen.

I et intervju fra 1991 uttalte han: «Verden trenger ikke flere sanger. Ingen ville lide dersom det ikke ble skrevet flere sanger. Det finnes allerede nok å ta av». Flere ganger i karrieren har Dylan tatt en pause fra egne sanger for å henge seg til de gamle

sangskattene. I 1992-93 ga han ut to album med tradisjonslåter. Hos Dylan er dette en form for terapi som han tyr til når han trenger å få tilbake inspirasjonen eller fastholde gamle sannheter.

«Disse gamle sangene er mitt leksikon og min bønnbok», sa Bob Dylan i 1997, etter at han hadde gitt ut sitt første album på syv år med nytt materiale. Han uttalte videre: «Min tro skriver seg bokstavelig talt fra disse gamle sangene, alt fra «Let Me Rest on that Peaceful Mountain» (Stanley Brothers) til «Keep on the Sunny Side» (The Carter Family). Min livsfilosofi finnes gjemt i disse gamle sangene. Jeg tror på Hank Williams når han synger «I Saw the Light». Jeg har selv sett lyset».

Ingen spøk. I 2009 kom julealbumet *Christmas In the heart* der salmer som «O Come All Ye Faithful» finnes side om side med «Here comes Santa Claus». Plata er ikke ment som en spøk fra Dylans side. I et intervju i forbindelse med utgivelsen går det frem at han har stor respekt for julemusikken. «Det er overhodet ikke noe ironisk ved dette. Disse sangene utgjør en viktig del av livet mitt, på linje med andre

tradisjonsanger. Man må bare la dem på fullt alvor».

I mai 2014 slapp Dylan en smakebit fra det kommende albumet, i form av låta «Full Moon & Empty Arms». Det særpreget med sangen er at man har skrellet bort lagene med strykere fra Sinatras versjon for å stå igjen med Dylans faste femmannsorkestret. Plata er spilt inn live i studio uten ekstra pålegg av noe slag. Måten innspillingen ble gjort på har blitt sammenliknet med de legendariske *Basement tapes* fra 1967. Det er ikke snakk om coverversjoner av Sinatras sanger, som Dylan sier på sin egen hjemmeside: «De har tvert

imot blitt «uncovered» for at vi skal nå inn til kjernen av dem». Ideen har altså vært å få tekst og melodid tydelig fram. De fleste av sangene på plata er bitterste kjærlighetsanger, som kan tolkes i flere retninger. Slik er også Dylans egne sanger. Det har vært sagt at Dylan beskriver alle sider og faser av et parforhold – fra heftig forelskelse til bittert brudd.

Dylan har vist at han har stor respekt for Frank Sinatra, både som menneske og som sanger. Under feiringen av Sinatras 80-års dag i 1995 sang Dylan, etter ønske fra Sinatra, sin egen låt «Restless Farewell». I *Chronicles volume 1* skriver Dylan at det fyller ham med ærefrykt å høre Sinatra synge: «Jeg kunne høre alt i stemmen hans – død, Gud, universet, ja, alt».

Kjærlighetsliv. Det finnes andre likhetsstrekk mellom Sinatra og Dylan utenom den åpenbare musikalske lidenskapen. Begge har slitt med å få kjærlighetslivet til å fungere og har vært gift og skilt flere ganger. De har begge også vært gjennom perioder med religiøs søken. Sinatra valgte å slutte seg til den katolske kirke og døde i 1998 som praktiserende katolikk.

Religion og kjærlighetsliv er temaer som går igjen i sangene både hos Sinatra og Dylan. Hos Dylan blandes temaene ofte sammen slik at det er vanskelig å vite når han synger om jordisk og om himmelsk kjærlighet. Det er for eksempel tilfellet med den vakre «Make you feel my love» fra 1997. Når Dylan synger «When evenin' shadows and the stars appear/And there is no one there to dry your tears/I could hold you for a million years/To make you feel my love», er det nærliggende å tolke det i en kristen retning, slik Anne Grete Preus gjør det i sin versjon kalt «Fyll av min kjærlighet».

Mirakuløst. Mange har påpekt at Dylan på mirakuløst vis har fått tilbake stemmen han langt på vei mistet for noen år siden og synger med tydeligere diksjon enn før. Møtet med Sinatras sanger kan ha bidratt til at Dylan nå legger mer vekt på stemmebruk, selv om han aldri blir noen typisk crooner.

2014 var et innholdsrikt Dylan-år. I følge avisen *The Guardian* var 2014 det beste Dylan-året på lenge, ikke minst fordi Dylans konserter verden rundt holdt en høyere standard enn vanlig. Det kan de mange som hørte ham i Stavern eller Kristiansand bevise. 2014 var også året da *Basement tapes* ble offisielt

utgitt i sin helhet, slik de ble spilt inn av Dylan og The Band i 1967. I tillegg fulgte en rekke utgivelser på DVD- og bok-fronten.

Et godt år. Også 2015 ser ut til å bli innholdsrikt. Bare noen dager etter at den nye plata slippes blir Dylan hyllert av musikkindustrien som «Person of the year 2015». Tidligere president Jimmy Carter og storheier som Bruce Springsteen og Willie Nelson, Nell Young og Norah Jones deltar på markeringen i Los Angeles i forkant av den årlige Grammy-utdelingen. Alt tyder på at 2015 vil bli et nytt godt Dylan-år!

SI DIN MENING
 Verdidebatt.no/paalbott
 Hva er ditt forhold til Bob Dylan og Frank Sinatra? Diskuter kronikken i vårt nettforum.

Ikke bare følelser

PELSDYR
GURI WORMDAHL
 Informasjonssjef i Norges Pelsdyralag

Henrik Domino utfordrer Knut Arild Halreide og KrF på følelser i pelsdyrdebatten (Vårt Land 26. januar). Men man utformer ikke politikk utelukkende basert på følelser. Fornuft og kunnskap bør også veie tungt.

Pelsdyrnæringen gjør mye for at dyrene skal bli mer tillitsfulle. Vi er godt på vei til å oppnå målet vårt om at alle dyr skal være tillitsfulle i møte med mennesker. Lynnekartleggingen fra 2011 slår fast at 55 prosent av revene er tillitsfulle i møte med mennesker. Helt 71 prosent av norske minkvalper var enten nysgjerrige eller ambivalente i møte med et fremmed menneske. Vi prioriterer hurtig arbeidet med å avle frem dyr som er best mulig tilpasset til det miljøet det lever i og som kan bli håndtert av mennesker.

Roligere. Dette arbeidet har gjort at dyrene har blitt leitere å jobbe med, og gjør at vi kan gjøre mer for å sikre dyrevelferden på norske gårder. En pelsdyrbonde i Østfold fortalte meg at da han startet med mink, for 30 år siden, måtte han bruke hansker. Nå må han ikke det lenger. På grunn av det arbeidet han har gjort på gården sin er dyrene mye roligere. Men det gjør fortsatt vondt når den ene av tusen biter.

Når det kommer til det Domino, ganske vulgært, kaller «tvangstapping av sæd» er dette en normal del av alltandbruk. Minken er faktisk et av få husdyr som får formere seg naturlig. Uansett om du jobber med ku eller rev, skal dette arbeidet foregå på en skånsom måte.

Åpningstider

I «gamle dager» var norske butikker åpne fra klokken ni om morgenen til klokken fem. Lørdager stengte alle butikker klokken to. Frem til midten av 1950-tallet fikk man i romjulen kun kjøpt melk. Ingen i fedrelandet hverken sultet eller frøs i hjel av den grunn. Men det var i den tiden de fleste kvinner var hjemmeværende husmødre. Direktør i Virke Dagligvare, Ingvill Størksen, kommer i et intervju med Vårt Land 22. januar med noen tankevekkende uttalelser til våre «brødpolitikere», og spesielt Venstre. Søndagsåpne butikker vil gi flere trailere på veiene. Ifølge analyseselskapet Damvad vil de økte utslippene tilsvare en 3,5 mil lang køl med 1814 lastebiler som kjører en runde rundt kloden.

Søndagsåpne butikker vil også gi dyrere mat, utgifter til oppvarming og lønninger vil øke. Trolig vil bare noen få av medlemsbutikkene tjene på søndagsåpne, antageligvis de som ligger til fjells der nordmenn går på ski eller fotter på søndager.

For at også yrkesaktive kvinner og fedre med pappapermisjon skal få gjort sine innkjøp billigst mulig mener jeg det holder at dagligvarebutikkene åpner ni om morgenen og stenger halv sju om kvelden. Da rekker man også hjem for å se Dagsrevyen på NRK. På lørdager mener jeg alle butikker kan stenge klokken ett, da får alle slappet godt av i helgen.

Et varmere samfunn, KrF?
 Vårt Land 26.01.2015
 Hva er det i dette dyreholdet som harmonerer med dette slagordet? spurte Henrik Domino.

Det er lovdyge folk som har valgt å leve av og med dyrene på sin gård

Guri Wormdahl

Videre argumenterer Domino for at KrFs slagord «for et varmere samfunn» og dyreholdet ikke harmonerer med kristne verdier og respekten for skaperverket. Vi skal ha respekt for dyrenes egenverdi, men det blir felt å si at pelsdyrbønder ikke har det. Tall fra Mattilsynet viser at dyrevelferden i nærlingen er god, og at det har blitt stadig bedre. Pelsdyrnæringen er ikke i en særstilling om man velger å argumentere slik. Det gjelder hele landbruket. KrF har aldri uttalt seg som motstandere av et moderne landbruk.

Lovdyge. Det er få som snakker om bonden. Det er lovdyge folk som har valgt å leve av og med dyrene på sin gård, slik vi alltid har. Det er få som så gladlyde dyrene sine som bonden er. Det er ingen av disse som vil stå opp hver dag til den beskrivelsen du tegner av næringen vår. Det er ikke en bonde verdig.

Gunnar Kollstad, Lillehammer